

Το στοίχημα των Ευρωεκλογών και η επόμενη μέρα

Το κεντρικό πολιτικό άρθρο του φύλλου Νο49 της εφημερίδας "Κόκκινο Νήμα" που κυκλοφορεί

Τα αστικά δημοσιογραφικά επιτελεία συγκλίνουν στο συμπέρασμα πως οι Ευρωεκλογές της 9 Ιούνη δεν συγκινούν τους πολίτες. Έχουν δίκιο. **Όσον αφορά τους οπαδούς της κυβέρνησης δεν υπάρχει ενθουσιασμός, αφού από πουθενά δεν προκύπτει κάποια σημαντική επιτυχία της κυβέρνησης Μητσοτάκη που να καλυτερεύει στοιχειωδώς τη ζωή των απλών ανθρώπων.** Αντίθετα: Οι τιμές σκαρφαλώνουν στα ύψη, οι μισθοί δεν φτάνουν ούτε για ζήτω παρά τις αυξήσεις – ψίχουλα, τα νοσοκομεία είναι υπό διάλυση, το κοινωνικό κράτος φυτοζωεί. Σε αυτό το υποτονικό κλίμα, ο Μητσοτάκης διεξάγει τον προεκλογικό αγώνα του από τη μία επιχειρώντας να εμφανίσει στους συντηρητικούς ψηφοφόρους τον Κασσελάκη σαν μία προσωπικότητα μεταξύ του Γιαγκούλα και του Άρη Βελουχιώτη επειδή δεν έχει – λέει – κοστολογημένες προτάσεις και θα ρίξει το καράβι της ελληνικής οικονομίας στα βράχια, ενώ από την άλλη ξαναχρησιμοποιεί τα χιλιοειπωμένα επιχειρήματα περί διεθνούς διάστασης της ακρίβειας, στέλνοντας επιστολές στην Ούρσουλα Φον Ντερ Λάϊεν, εκλιπαρώντας ευρωπαϊκή παρέμβαση κόντρα στα υπερκέρδη των πολυεθνικών. Πρόκειται για ανέκδοτο ότι η ΕΕ των αστικών επιτελείων που στρώνουν κόκκινα χαλιά στις επενδύσεις των μεγαλο-καπιταλιστών, θα βοηθήσει το ελληνικό πουλέν της, να τους τραβήξει το αυτί. Παράλληλα, η κόντρα Μητσοτάκη – Μαρινάκη, δείχνει πως μετά το πάρτι του Ταμείου Ανάκαμψης που ακολούθησε την μετα-covid περίοδο, τα πράγματα δεν εξελίσσονται ειδυλλιακά και η διαχείριση του ελληνικού καπιταλισμού στην περίοδο επανόδου στα αιματοβαμμένα πρωτογενή πλεονάσματα του 2-2,5 % δεν θα είναι περίπατος...

Από την άλλη ούτε και στο στρατόπεδο της κεντροαριστερής αντιπολίτευσης επικρατεί σημαντική κινητικότητα. Τόσο ο Κασσελάκης όσο και ο Ανδρουλάκης δεν καταφέρνουν να

κινητοποιήσουν ούτε καν τα μέλη και τους οπαδούς τους. Η αντιπολίτευση του «προοδευτικού κέντρου» αναλώνεται σε ατάκες στο τικ τοκ, επικοινωνιακά σόου και λάϊφ στάιλ εξυπνάδες για κομματικά ...παπούτσια και δεν παράγει κάποια ουσιαστική κόντρα στις επιλογές του συστήματος και στα αίτια της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Μπορεί ο Κασσελάκης να επισκέπτεται για ψηφοθηρικούς λόγους τα παλαιστινιακά εδάφη της Δυτικής Όχθης εκμεταλλευόμενος τις διεθνείς αναγνωρίσεις του παλαιστινιακού κράτους από μια σειρά δυτικές κυβερνήσεις, όμως η σταθερή προσήλωση του επιχειρηματία Stefanos στο κόμμα του Μπάιντεν και στις διεθνείς συμμαχίες της χώρας κάνουν τέτοιες πρωτοβουλίες να φαντάζουν σαν το ...ανέκδοτο με τον Τοτό. Στο ίδιο αντιπολιτευτικό στρατόπεδο, τόσο η αριστερο-δεξιά υπερπατριωτική πολιτική της Πλεύσης Ελευθερίας, όσο και η ξαναζεσταμένη σοσιαλδημοκρατική σούπα της ΝΕ.ΑΡ που υπερασπίζεται την διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ 2015-19 δεν μπορούν να αποτελέσουν αξιόπιστη εναλλακτική για τον κόσμο της εργασίας και της αντίστασης ταράζοντας τα λιμνάζοντα προεκλογικά νερά.

Παρ' όλο το ξενέρωτο προεκλογικό κλίμα, δεν σημαίνει πως η οργή του κόσμου της εργασίας θα εξαερωθεί στις 9 Ιούνη πολλώ δε μάλλον την επόμενη μέρα των Ευρωεκλογών. Η δυναμική της αντίστασης εκφράστηκε σε μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις, όπως της 28ης Φλεβάρη, στο μεγαλειώδες κίνημα ενάντια στα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, στους αγώνες των υγειονομικών και των εκπαιδευτικών, στην λαϊκή κατακραυγή κατά της κυβέρνησης για την απόπειρα συγκάλυψης στο έγκλημα των Τεμπών. Αποτελεί μεγάλο ερωτηματικό, σε ποιο βαθμό αυτός ο κόσμος θα φτάσει μέχρι την κάλπη για να εκφράσει την πολιτική του δυσαρέσκεια στην μισητή κυβέρνηση της ΝΔ και πόσο μεγάλο θα είναι το κομμάτι της αποχής. Γι' αυτό, παρά και ενάντια στις επικοινωνιακές πιρουέτες των αστικών κομμάτων η Αριστερά, των αγώνων και της ανατροπής, οφείλει να κάνει ό,τι μπορεί για να κινητοποιήσει τον κόσμο. Να χρησιμοποιήσει την ευρωκάλπη για να μαυρίσει τον Μητσοτάκη, αλλά και για να απαντήσει στις Κασσάνδρες που θέλουν την ακροδεξιά να βγαίνει αποκλειστικά ωφελημένη από την πολιτική φθορά του Μητσοτάκη και των

νεοφιλελεύθερων πολιτικών πανευρωπαϊκά.

Παρά τις πολιτικές αδυναμίες των ευρωψηφοδελτίων του ΚΚΕ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΜΕΡΑ 25 – Ανατρεπτική Οικολογική Αριστερά, πρόκειται για ευρωλίστες που θα επιλεγούν από σημαντικά τμήματα του κόσμου που θα φτάσει μέχρι την ευρωκάλη για να αναδείξει την αντιπολίτευση των αγώνων και της Αριστεράς ως αντίπαλο δέος στις πολιτικές της λιτότητας, του πολέμου και του ρατσισμού της ΕΕ και της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Θα χαρούμε αν αυτές οι δυνάμεις της Αριστεράς αυξήσουν ποσοστά και πολιτική επιρροή στον κόσμο της εργασίας, καθώς η ισχυροποίησή τους θα σημάνει πως ο κόσμος της πολιτικής και κοινωνικής αριστεράς παραμένει ενεργός και αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της επόμενης μέρας των Ευρωεκλογών με «το όπλο παρά πόδα». Από την δική μας πλευρά στις ευρωεκλογές επιλέγουμε να εκφραστεί αντικαπιταλιστικά αυτή η κοινωνική και πολιτική προοπτική. Από την προσημονή της «λαϊκής εξουσίας» (ΚΚΕ) για να επιβάλλουμε αιτήματα όπως η κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων με εργατικό έλεγχο και αντί για ξαναζεσταμένες σοσιαλδημοκρατικές αυταπάτες αντιλιτότητας εντός ΕΕ και Ευρωζώνης (ΜΕΡΑ 25) προτιμάμε και επιλέγουμε την αντικαπιταλιστική ρήξη και ανατροπή. **Προτείνουμε κριτική ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και έχουμε το βλέμμα μας στραμμένο στην επόμενη μέρα των Ευρωεκλογών.** Είναι βέβαιο πως η αντικαπιταλιστική πολιτική και κοινωνική δυναμική είναι – εκτός από απολύτως χρήσιμη στους καθημερινούς αγώνες της τάξης μας – πολύ ευρύτερη της σημερινής δυναμικής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ όσο και των επιμέρους αυτόνομων ψηφοδελτίων της αντικαπιταλιστικής/επαναστατικής αριστεράς που κατεβαίνουν στις Ευρωεκλογές. Μια τέτοια δυναμική εκφράστηκε για παράδειγμα στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη σε δημοτικά ψηφοδέλτια της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Όμως, για να συγκροτηθεί απαιτεί την δημιουργία ενός νέου αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου στην βάση ενός μεταβατικού προγράμματος. Ενός πόλου ευρύτερου από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και αποτελεσματικότερου πολιτικά από τα μέχρι σήμερα πολιτικά εγχειρήματα του χώρου, που θα συγκροτηθεί στο όνομα των απαραίτητων πολιτικών απαντήσεων στις επιθέσεις του

συστήματος και όχι στη βάση κάποιου ελάχιστου κοινού παρονομαστή. Σε αυτή την προοπτική λογοδοτούν οι επιλογές της Πολιτικής Οργάνωσης «Κόκκινο Νήμα» και γι' αυτήν θα εργαστούμε από την επόμενη μέρα των ευρωεκλογών.

Τα τύμπανα του πολέμου ακούγονται
όλο και πιο δυνατά στην Ευρώπη
Κ. Μασκαλίδης, σελ. 4

ΚΟΚΚΙΝΟ νήμα

Η εργαλειοποίηση του bullying
από μια κυβέρνηση αυταρχισμού
Γιώργος Διαμάντης σελ. 10

Μαζική Αντικαπιταλιστική Αριστερά Στο δρόμο και στην κάλπη

Η Ευρωπαϊκή Ένωση
στη δίνη του ανταγωνισμού
ΗΠΑ – Κίνας
Στ. Φαζάκης, σελ. 16

Παλαιστίνη: γενοκτονία
σε εξέλιξη, η Eurovision
και η αλληλεγγύη
Μ. Αυγουστάτος, σελ. 8

